

שער היחוד והאמונה

והנה מהתכללות המדות

זו בזו נראה לעין דאיהו וגרמוהי חד שהן מדותיו
 כי מאחר שהן ביחוד גמור עמו לכן הן מתייחדות
 זו בזו וכלולות זו מזו כמאמר אליהו ואנת הוא
 דקשיר לון ומיחד לון וכו' ובר מינך לית יחודא
 בעילאי כו' וז"ש והשבות אל לבבך כי ה' הוא
 האלהים פירוש ששני שמות אלו הם אחד ממש
 שגם שם אלהים המצמצם ומעלים האור הוא בחי'
 חסד כמו שם הוי"ה משום שמדותיו של הקדוש
 ברוך הוא מתייחדות עמו ביחוד גמור והוא
 ושמו אחד שמדותיו הן שמותיו ואם כן ממילא
 תדע שבשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד
 פי' שגם הארץ החומרית שנראית יש גמור לעין
 כל היא אין ואפס ממש לגבי הקדוש ברוך הוא
 כי שם אלהים אינו מעלים ומצמצם אלא לתחתונים
 ולא לגבי הקב"ה מאחר שהוא ושמו אלהים אחד
 ולכן גם הארץ ומתחת לארץ הן אין ואפס ממש
 לגבי הקב"ה ואינן נקראות בשם כלל אפילו בשם
 עוד שהוא לשון טפל כמאמר רז"ל יהודה ועוד
 לקרא וכגוף שהוא טפל לנשמה וחיות שבתוכו
 [וז"ש אהללה ה' בחיי אומרה לאלהי בעודי
 שהחיים נמשכים משם הוי"ה והעוד שהוא הגוף
 הטפל משם אלהים] לפי שהנשמה אינה מהוה
 הגוף מאין ליש אבל הקב"ה המהוה את הכל
 מאין ליש הכל בטל במציאות אצלו כמו אור
 השמש בשמש.